

## Kako se pobjeđuje osjećaj Božje udaljenosti: Ps 42-43

Ps 42,2-3

2 Kao što košuta žudi za izvor-vodom, tako duša moja čezne, Bože, za tobom.

3 Žedna mi je duša Boga, Boga živoga: o, kada ću doći i lice Božje gledati?

Ps 42,4-6

4 Suze su kruh moj danju i noću, dok me svednevice pitaju: "Gdje ti je Bog tvoj?"

5 Duša moja gine kada se spomenem kako koračah u mnoštvu predvodjeć ih k Domu Božjem uz radosno klicanje i hvalopojke u povorci svečanoj.

6 Što si mi, dušo, klonula i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog!

Ps 42,7-12

7 Tuguje duša u meni, stoga se tebe spominjem iz zemlje Jordana i Hermona, s brda Misara. 8 Bezdan doziva bezdan bukom slapova tvojih: sve vode tvoje i vali preko mene prijeđoše.

9 Nek' mi danju Jahve naklonost udijeli, a noću pjesmom ću hvalit' Boga života svog.

10 Reći ću Bogu: "Hridino moja, zašto me zaboravljaš? Zašto obilazim žalostan, pritisnut dušmanima?"

11 Kostí mi se lome od poruge neprijatelja dok me svednevice pitaju: "Gdje ti je Bog tvoj?"

12 Što si mi, dušo, klonula i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog!

Ps 43,1-5

1 Dosudi mi pravo, Bože, i povedi parbu moju protiv čeljadi bezbožne, izbavi me od čovjeka zlobna i opaka!

2 Jer ti si, Bože, zaklon moj: zašto me odbacuješ? Zašto obilazim žalostan, pritisnut dušmanima?

4 I pristupit ću Božjem žrtveniku, Bogu, radosti svojoj. Harfom ću slaviti tebe, Bože, o Bože moj!

5 Što si mi, dušo, klonula i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog!